U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **I. O.**, zast. JUDr. Martinem Šmerdou, advokátem se sídlem Brno, Vránova 39, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16. 1. 2007, č. j. 56 Az 356/2006 – 84, a o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Zástupci stěžovatele JUDr. Martinu Šmerdovi, advokátu, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 5712 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně shora označeným usnesením rozhodl, že se odmítá žaloba, kterou žalobce (dále též „stěžovatel“), napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2004, č. j. OAM-3022/VL-20-03-2004, jímž rozhodl žalovaný tak, že azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje, a že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Své rozhodnutí žalovaný opřel o zjištění, že důvodem žalobcovy žádosti o udělení azylu je snaha vyhnout se jednání ze strany příslušníka policie, který se chtěl na jeho úkor nezákonně obohatit, a snaha legalizovat si pobyt v ČR.

Proti usnesení Krajského soudu v Brně podal stěžovatel včas kasační stížnost, v níž uvádí, že s rozhodnutím soudu nesouhlasí. Namítá, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav, shromážděné důkazy nebyly úplné, chybí logická vazba mezi rozhodnutím a jeho podkladem. V zemi původu je ohrožen na životě, nemá se kam obrátit o pomoc, stát takové poměry trpí a podporuje je. V daném případě

jde i o důvody humanitární podle § 14 zákona o azylu. Stěžovatel též poukazuje na porušení čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod ve spojení s rozsudkem Evropského soudu pro lidská práva ve věci C. V. z roku 1991. Odkazuje rovněž na čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, podle něhož je nutno přihlížet ke kumulativním efektům různých záporných faktorů, které samy o sobě ještě nepředstavují pronásledování. Stěžovatel navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti pak uvádí, že uplatňuje stížnostní důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."). Krajský soud měl podle stěžovatele žalobu projednat a nikoli odmítnout, neboť z obsahu žaloby je seznatelný rozsah, v jakém měl soud rozhodnutí žalovaného přezkoumat. Dále uvádí, že dosavadní judikatura v posuzování existence žalobních bodů není jednotná a v tom je třeba spatřovat přijatelnost kasační stížnosti.

Dříve než mohl zdejší soud o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatel ji podáním ze dne 2. 8. 2007, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno prostřednictvím Krajského soudu v Brně dne 8. 8. 2007, vzal zpět. Ve svém podání uvádí: *„Urguji tímto svou žádost ze dne 16. 5. 2007, kdy jsem požádal o zpětvzetí mé kasační stížnosti ve věci azylového řízení vedené u Nejvyššího správního soudu v Brně pod sp. zn. 4 Azs 53/2007. V České republice jsem se oženil s občankou České republiky ..., k čemuž dokládám kopii oddacího listu. Podle svého stavu si potřebuji upravit pobyt v České republice."*

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Přestože stěžovatelem zmiňovaná žádost ze dne 16. 5. 2007, jejíž vyřízení urguje, Nejvyššímu správnímu soudu nikdy doručena nebyla, projev vůle stěžovatele v jeho podání ze dne 2. 8. 2007 nevzbuzuje pochybnosti a jednoznačně jím došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud usnesením v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy vzal stěžovatel svoji kasační stížnost zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také se jím nezabýval.

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupci stěžovatele JUDr. Martinu Šmerdovi, advokátu, který byl stěžovateli ustanoven usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 2. 2007, č. j. 56 Az 356/2006 – 103, byla stanovena za dva úkony právní služby, tj. první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif"). Za tyto úkony náleží zástupci stěžovatele odměna ve výši 2 x 2100 Kč podle § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce stěžovatele doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto podle § 35 odst. 8 s. ř. s. se jeho odměna zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 19 % z částky 4800 Kč, tj. 912 Kč. Zástupci stěžovatele bude vyplacena částka ve výši 5712 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu